

Midden in de winternacht ging de hemel open!

*Midden in de winternacht,
ging de hemel open
Die ons heil ter wereld bracht,
antwoord op ons hopen.
Elke vogel zingt zijn lied,
herders waarom zingt gij niet?
Laat de cithers slaan; blaast de fluiten aan;
Laat de bel, laat de trom, laat de beltrom horen:
Christus is geboren*

Als kind zong ik dit kerstliedje graag, zeker als er tamboerijnen en belletjes werden uitgedeeld om het refrein vrolijk te maken. In de eerste jaren hier in Arnhem was er nog een kinderkerstfeest waarvoor ik ook altijd dit liedje uitkoos. En de kinderen van nu vonden het nog even leuk om op hun instrumentjes vrolijk mee te doen.

Deze week kwam het lied weer bij me boven vanwege het derde couplet:

*Ondanks winter, sneeuw en ijs,
bloeien alle bomen
want het aardse paradijs
is vannacht gekomen.
Elke vogel zingt zijn lied,
herders waarom danst gij niet?
Laat de cithers slaan; blaast de fluiten aan;
Laat de bel, laat de trom, laat de beltrom horen:
Christus is geboren!*

Ik zie het derde couplet terug in het schilderij van Dorota Roszkowska.
“Ondanks het ijs bloeien de appelbomen”.

Ik heb nog eens naar het refrein gekeken van dit lied. Het is een vrolijk refrein dat uitnodigt om muziek te maken op de fluit, de trom en de beltrom. Het nodigt uit om te zingen.

En steeds die woorden:

*Herders, waarom zingt gij niet?
Herders, waarom speelt gij niet?
Herders, waarom danst gij niet?
Herders, blaast uw fluiten aan!*

De woorden kwamen bij mij binnen. Kerstmis voelt dit jaar kouder en killer aan.

Ik voel- figuurlijk gesproken- de winter. Er kan en mag zoveel niet.

Verlies ik daarmee ook de vreugde van kerstmis?

Wat betekent de oproep aan de herders voor mij, en voor jullie?